

الجزء
٨
1131/3

الجزء
ولو اننا نزلنا
فرو فرستادیم
اليهم الملائكة
وكلمهم الموتى
من الاجزاء

الناس
الموتى وحشرنا
عليهم كل
شيء قبلا ما

كانوا ليؤمنوا إلا

بودند بگروند

أن يشاء الله ولكن

انکه خواهد خداي وليکن

أكثرهم يجهلون

بيشتر ايشان نا دانند

وكذلك جعلنا لكل

وهمچنين بکرديم ما مرهر

نبي عدوا شياطين

دشمن فرزند دشمن ديوان

الإنس والجن يوحي

آدميان و [illegible]

بعضهم إلى بعض

بعضي تنها تر سوي بعضي

زخرف

زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا ۚ

اراست سخن بفريفتن

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ

واكر خواهد خداوند تو نه كردندي

فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ۝

بس بكدار شانرا وانچ سيچ يافن دروغ

وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِيْنَ

انانك سوي او

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ

نكرويدند بدانجهان

وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا

و تا بسندند انرا وتا بكنند ازخويشتن

مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ۝ اَفَغَيْرَ

انچ ايشان كنندكان اجرا

جزء

الله ابتغي حكما وهو

خداي خداوندم داوري واوست

الذي انزل اليكم الكتاب

انك فرو فرستاديم سوي شما كتاب

مفصلا والذين آتيناهم

بديد كرد وانانك بداديم شانرا

الكتاب يعلمون انه

كتاب بدانيد كه اوست

منزل من ربك بالحق

فرو فرستاده است از خداوند براستي

فلا تكونن من الممترين

بس مباش از كمان برندكان

وتمت كلمت ربك صدقا

وتمام كشت سخن خداوند تو براستي

وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ

و داد نيست گردانيدن مر سخنان او

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَإِنْ

و اوست شنوا دانا و اگر

تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي

فرمان بري بيشترين انك در

الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ

زمين اند گمراه كردند از

سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ

راه خداي كه نرسند

إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا

مگر گمان و نيستند شان مگر

يَخْرُصُونَ إِنَّ رَبَّكَ

دروغ ميگويند كه خداوند

هو اعلم من يضل عن

اوست دانا ازانکه کم شد از

سبيله وهو اعلم بالمهتدين

راه او واوست دانا براه راست

فكلوا مما ذكر اسم الله

پس بخورید ازانچ یادکرد نام خدای

عليه ان كنتم باياته

برو اگر هستید شما بایاتها او

مؤمنين وما لكم الا تاكلوا

کرویدکان ونیست مرشمارا که بخورید

مما ذكر اسم الله عليه

ازانچ یاد کرد نام خدای برو

وقد فصل لكم ما حرم

وبدرستی بپیدا کرد مرشمارا انچ حرام کرد بند

عليكم

عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

بر شما مکر انچ بیچاره کردند

إِلَيْهِ ط وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ

سوی او واکر بسیاری بی راه شدند

بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ط إِنَّ

بخواستنهاء بی دانشی بدرستی که خود

رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

خداوند تو اوست دانا از حد کذرندکان

ط وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

وجای مانند اشکارا کناه وپنهان و

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ

بدرستی که انانک میکنند کناه

سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

زود بارند بدانچ بودند مـ

کار میکنند

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ

و مخورید از آنچ نه کردند یاد

اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ط

نام خدای برو و که اوست نی فرمانیست

وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ

و که دیوان همی راه نمونی کنند

إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ

سوی دوستان خود تا بیکار کنند با شما

وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

و اگر فرمان برداری کنند ایشان را که شما انباز گیرند

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ

یا اگر بود مرده پس وی کردیم ما

وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ

و بکردیم ما او را روشنایی که میرود بدان

فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ

در مردمان چنانک مانند او

فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ

در تاریکیها نیست بیرون آمدنده

مِنْهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ

ازان همچنین بیاراست مر ناگرویدگان

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَكَذَٰلِكَ

انچ بودند میکردند و همچنین

جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ

بکردیم ما در هر دیهی

أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا

بزرگان گناه انرا تا مکر کردند

فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ

دران و مکر نمی کنند

إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

مكر بانفسهاء شان وانكاه ندارند

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَن

وچون بيامد تسانرا نشاني كفتند هركز

نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ

بنكرويم تا بدهد مارا مانند

مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۘ اللَّهُ

آنچ بداد پيغامبران خداي را خداي

أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ

داناند هركجا كه ننهد پيغامهاء خود را

سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

زود برسد آنانك كناه كردند

صَغَارٌ عِندَ اللَّهِ وَعَذَابٌ

خواري نزديك خداي وعذاب

شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ٥

سخت بدانچ بودند مکر میکردند

فَمَن يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ

هرکرا خواهد خداي که راه نماید

يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

دل او مر اسلام را بکشاید

وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ

وهرکه را بخواهد که کمراه کند

يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا

بکند دل اورا تنک ۲ سخت مران بیداری

كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ

چنانک هیچ برشود در اسمان

كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ

همچنین بکند خداي پلیدي را

عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

بر انانك نگروند

وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا

واينست راه خداوندتو راست

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

بدرستي بديد كرديم اينها مر گروهي را كه

يَذَّكَّرُوْنَ ۝ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ

پند گيرند مرايشانرا سراي سلامت

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا

نزديك خداوند شان واوست دوست شان بدانچ

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَيَوْمَ

بودند ميكردند وانروز

نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا يَا مَعْشَرَ

كرد انيم شانرا همه اي گروه

الجن

8

الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُم مِّنَ

بریان بدرستیکه بسیار کرفتند شما از

الْاِنْسِ وَقَالَ اَوْلِيَآؤُهُم

ادمیان وبریان وکفت دوستانشان

مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا

از ادمیان وبریان ای خداوند ما بهری برخوردار کرفت

بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِي

ببهری وبرسیدیم ما باجل خود انکه

اَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٰيكُمْ

فرمان داده بودی مارا کفت آتش جای شماست

خَالِدِينَ فِيهَآ اِلَّا مَا شَآءَ

جاویدان دران مکر انچ خواهد

اللّٰهُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

خدای که خداوند تو استوارکار داناست

وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ

وهمچنین بردايم

الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا

ستمكارانرا بربعضي بدانچه بودند

يَكْسِبُونَ ۝ يَا مَعْشَرَ

ع

میکردند اي كروه

الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ

پريان وادميان انه آمد شمارا

رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ

پيغامبر از شما ميخواندند

عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ

برشما ايتهاء من وهميبيم كردند شما

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا

ديدار آنروز شما اينست كفتند

يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ

نخورند انرا مگر که باشد

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا

مردار ویا خون

أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ

یا گوشت خوک بس که او پلیدست

أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ

یا بی فرمان اهل اجز خدای

بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ

بدان بس هرکه جز

بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ

ونه بس که خداوند تو

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَعَلَى

آمرزیده مهربانست وبر

الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ

آنانكه حرام كرديم ما هر

ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ

وانككرد

الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا

كا وغنابم حرام كرديم ما

عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا

برايشان مكر آنچ

حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا

بشتهاء انرا يا

أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ

يا انچ

ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ

انست جزا اديم شانرا ايستانرا

وَإِنَّا لَصَادِقُونَ فَإِنْ

وكه ماييم راست كويان بس اكر

كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ

دروغ دارند ترا بس بكو خداوند شما

ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا

خداوند رحمت وفراخ عطا ونه

يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ

از كروه

الْمُجْرِمِينَ سَيَقُولُ الَّذِينَ

كناهكاران زود بكويند اناكه

أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا

انباز آرند اكر خواهد خداى نه شرك آوردى مارا

وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ

ونه پدران ما ونه حرام كرديم ما از

شَيْءٍ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ

چیزی همچنین دروغ دارند آنانکه

مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا

از پیش ایشان تا بچشیدند

قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ

بگو هست نزدیک شما از دانش

فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِن تَتَّبِعُونَ

پس بیرون کرد مارا اگر

إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا

مگر گمان واگرکه شما مگر

تَخْرُصُونَ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ

بگو مر خدایراست حجت

الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ

بس اگر خواهد راه نماید شمارا

أجمعين

أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ
همه بگو گواهی دهد شمارا

الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ
آنانک گواهی دادند که

اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ
خدای حرام کرد این پس اگر

شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ
پس گواهی داد با ایشان

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
ومه هواها آنانک دروغ دارند

بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بآیتهاء ما وآنانک نمیگروندن

بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝
بدانجهان وایشان بخداوندشان

ع

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ

بکو ایچ حرام کرد

رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا

خداوند شما بر شما مکو شرک آرند

بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

بدو چیزي و بمادر وپدر خود نیکویي

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ

ومکشید فرزندان خودرا از

إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ

درویشي مایيم روزي دهم شمارا

وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

وایشانرا ونه

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

ایچ ازان وایچ شکم

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

و کشید تن را انک

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ

حرام کرد خدای مگر براستي انرت شمارا

وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

وصیت شمارا بدان تامگر شما

تَعْقِلُونَ ۞ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ

بدانید ونه بخواست

الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ

یتیمان مگر انک آن

أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ

نیکوست تا برسد سخت اورا

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ

وتمام دهید پیمانه وترازو

بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا

براستی اندر بخواهم تنی مکر

وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا

طاقت وی وچون بکویید بسر داد کشد

وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ

واکرچه خویشاوندی وبپیمان

اللّٰهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم

خدای وفا کنید انست شمارا وصیت کرد شمارا

بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

بدان تا مکر شما پند کیرند

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا

وبدرستی که این راه راست

فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ

پس برزم وبلم برومد راه

فتفرق

فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ

بس براكنده كرداند شمارا از راه او

ذَلِكُمْ وَصَّيكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

انست شمارا وصيت كرد شمارا بدان تا مكر شما

تَتَّقُونَ ۞ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى

بترسيد پس بداديم موسي را

الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي

كتاب تمام بر انك

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ

نيكوي وپديد كردن مرهر

شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

چيزي وراه راست ورحمت

لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۞

تا مكرشان بديدار خداوند شان كرويدن

ع

وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ

واین کتاب فرو فرستادیم انرا بابرکت

فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ

بس روی کنید انرا وبپرهیزید تامگر شما

تُرْحَمُونَ ۞ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا

بخشوده بشوید که بگویند که

أُنزِلَ الْكِتَٰبُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ

فرو فرستاد کتاب بر دو گروه

مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن

از بیش ما وکه بودیم ما از

دِرَاسَتِهِمْ لَغَٰفِلِينَ ۞ أَوْ تَقُولُوا

خواندن شان غافلان یا گویند

لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَٰبُ

اگر که ما فرو فرستادیم برما کتاب

لَكُنَّآ أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ

بودمی راه راست از ایشان بدرستی که

جَآءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ

بیامد شمارا حجتی از خداوند شما

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ

ودلو راست ورحمت بس کیست

أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ

ستمکارتر ازانک دروغ دارد بایتها

ٱللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا

خدای و بر گردد ازان

سَنَجْزِي ٱلَّذِينَ يَصْدِفُونَ

زود باداشن دهیم آنانک زبر کردند

عَنْ آيَاتِنَا سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ بِمَا

از ایتها ما بدی عذاب بدانچ

كَانُوا يَصْدِفُونَ هَلْ

بودند همي بر گشتند هيچ

يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ

نمي بيند مگر انك بيايد برايشان

الْمَلآئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ

فريشتكان يا بيايد خداوندتو

اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ط

يا بيايد خداوندتو ايتها خداوندتو

يَوْمَ يَاْتِي بَعْضُ آيَاتِ

اندروزكه بيايد بعضي آيتها

رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا

خداوندتو سود ندارد تني را گرويدن وي

لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ

نباشد گرويدن پس ازانك

اَوْ كَسَبَتْ فِيْ اِيْمَانِهَا

یا کار کرده باشند در [illegible]

خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوْا اِنَّا

نیکی بگو بیایید که ما

مُنْتَظِرُوْنَ اِنَّ الَّذِيْنَ

پایندگانیم که آنانکه

فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا

جدا کشتند از دین خود و بودند گروهها

لَسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ

نیستی از ایشان در چیزی

اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ

بدرستی که فرمان شان سوی خدای

ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ

پس آگاهی ده ازرا بدانچ بودند میکردند

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ

نیکی بس اوراست باشد ده

أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

همچندان وهرکه بیارد بدی

جَاءَ

فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا

بس داده شود مگر مانند انرا وایشان

يُظْلَمُونَ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي

ستم کرده نشوند بگو منم که راه بنمود مرا

رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خداوندم راه راست راستی راه

دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

دین است راست دین ابراهیم

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

باکیزه ونه بود از مشرکان

قل

16

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي

بگو که نماز من عبادتهای من

وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ

وزندگانی من ومردن من مرخدایرا

رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ

خداوند جهانیان نیست انباز تو

لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا

مراورا وبدین فرمود شدم ومن

أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ قُلْ أَغَيْرَ

نخستین گردن نهندگان بگو بجز

اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ

خدای بخواهم خداوندی واوست خداوند

كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ

هر چیزی وکار نکنند هر

نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ

تني مگر برآن وبر ندارنده بردارنده گناه

وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ

گناه ديگر پس سوي خداوند شما

مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

بازگشت شما پس خبر كند شمارا بدانچه بوديد شما

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي

درو اختلاف كنندگان واوست آنك

جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ

بكرد شمارا باشندگان زمين

وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ

وبرداشت بعضي شمارا زير

بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ

بعضي پارگاهها تا بيازمايد شمارا

فيما

فيما آتيكم ان ربك

در آنچه بداد شمارا كه خداوند تو

سريع العقاب وانه

زود عقوبت است بيم وكه اوست

لغفور رحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداي مهربان بخشاينده

المص كتاب انزل اليك

سوگند بدين حروف هجا كتابيست فرو فرستاد سوي تو

فلا يكن في صدرك حرج

پس مباش اندر سينهاء تو تنگي

ع

منه لتنذر به وذكرى

ازو بيم اني بدان وبندكي

للمؤمنين اتبعوا ما انزل

مرگرويدگان بدم رويد آنچ فرو فرستاد

اليكم من ربكم ولا تتبعوا

سوي شما از خداوند شما وبسروي مكنيد

من دونه اولياء قليلا ما

از جز اورا دوستي اندكي بچه

تذكرون وكم من قرية

بند پذيرد وچند از ديهي

اهلكناها فجاءها بأسنا

هلاك كرديم ما انرا كه بيايد برايشان عذابي

بياتا او هم قائلون فما

بسختي يا ايشان نيم روز خفتگان پس

كان دعويهم اذ جاءهم

نبود خواندن شان چون بیامد ایشانرا

بأسنا الا ان قالوا انا

سختی عذاب ما الا آنک گفتند که ما

كنا ظالمين فلنسألن

بودیم ما ستمکاران بس ما بپرسیم

الذين ارسل اليهم ولنسألن

آنانک فرو فرستادند سوی ایشان و ما بپرسیم

المرسلين فلنقصن عليهم

فرستادگان را بس بدیره کنیم بر ایشان

بعلم وما كنا غائبين

بدانش و نه بودیم ما غایبین

والوزن يومئذ الحق

سنجیدن آن روز راست است

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ

بس هر كه گران آيد برازوي او بس ايشانند

هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ

ايشان رستكاران وهر كرا

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ

سبك آيد برازوي او بس ايشانند

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

انانك زيان كردند تنها، شان

بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

بدانچ بودند بايتها، ما ستم كردكان

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ

وبدرستي كه ماجاي ساختيم در زمين

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ

وبكرديم ما مر شما را دران رسيدن

ع

قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

اندکی هیچ سپاسداری کنید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ

وبدرستی که بیافریدیم شمارا بس صورت کردیم شمارا

ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

بس گفتیم ما مرفرشتگانرا سجده کنید

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

مرادم را بس سجده کردند مگر ابلیس

لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

نه بود از سجده کنندگان

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا

گفت چه بازداشت ترا از

تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ

سجده نکردی چون فرمودم ترا گفت

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن

کدمنم بهتر ازو بیا فریدی مرا از

نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

آتش وبیافریدی اورا از کل

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا

کفت من بهترم ازان بس

يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ

نیافریدم مرترا که تکبرکنی

فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ

دران بس برون شو که تویی از صبد

الصَّاغِرِينَ قَالَ أَنظِرْنِي

خوارانی کفت زنده مرا

إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

سوی آن روز که برانگیزی

قال

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

گفت كه تويي از زمان دادگان

قَالَ فَبِمَا اَغْوَيْتَنِي لَاَقْعُدَنَّ

گفت در انچ بيراه كردي مرا هراينه بنشينم

لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

مر ايشانرا راه تو راست

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ

پس بيايم شانرا از ميان

اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ

دستهاشان واز پس ايشان واز

اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ

راست ايشان واز چپ ايشان

وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

ونه يابي بيشتر ايشان سپاسداران

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْؤُمًا

گفت بیرون آر ازان نیک نکوهیده

مَّدْحُورًا لَّمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

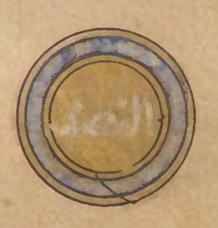
نیکوکدا زنده انک بدم آرد ترا ازایشان

لَاَمْلَاَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ

برکنم دوزخ ازشما

اَجْمَعِيْنَ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ

همه وای ادم بباش

اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ

تو وزن تو دربهشت

فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا

بخورید از هرکجا خواهید

وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ

وقرار مکوید این درخت

فتکونا

فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

بس بباشید از ستمکارانرا

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ

بس وسوسه کرده مرایشانرا دیو

لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

تا بیدا شود مرایشانرا آنچ بوشیده

عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا ط

از ایشان از عورتها، ایشانرا

وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ

وگفت بازنداشت شمارا خداوند شما از

هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا

این درخت مگر که باشد مارا

مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ

دو فریشتگان یا باشید از

الْخَالِدِينَ ۝ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي

جاویدان وسوگند خورد انرا که منم

لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَدَلَّاهُمَا

مر شمارا از نیک خواهانم فرو د آوردن

بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ

بفریفتن پس چون بچشیدند آن درخت

بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا

بیدا شد عورتهای ایشان بدی ایشان واندر ایستادن

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ

بیپرد وختند بران از برکماد

الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ

بهشت وبخواند شانرا خداوندشان انه

أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ

باز داشتیم شمارا از این درخت

22

وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ

ونگفتم مر شما را بدرستي كه ديو

لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ قَالَا

مر شما راست دشمن بيدا كفتند

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ

اي خداوندا ستم كرديم مارا بر تنها خود واكر

لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ

بيامرزي مارا ورحمت بكني مارا باشيم

مِنَ الْخَاسِرِينَ قَالَ اهْبِطُوا

از زيانكاران كفت فرو شويد

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ

بعضي شما بر بعضي دشمن ... شما را است

فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ

در زمين آرامگاه و بر خورداريد

إلى حين قال فيها تحيون

سوي هنگامي گفت دران زيند

وفيها تموتون ومنها تخرجون

ودران بميرند وازان بيرون آيند

يا بني آدم قد أنزلنا عليكم

اي فرزندان آدم بدرستي كه فرو فرستاديم برشما

لباسا يواري سوآتكم

پوششي پوشاند عورتهاء شما

وريشا ولباس التقوى ذلك

وخواسته وپوشش پرهيزكاري آنست

خير ذلك من آيات

بهترست آن از آيتهاء

الله لعلهم يذكرون يا بني

خداي تا مگر ايشان پند گيرند اي فرزندان

آدم

آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ

ادم ازموده نكند شمارا ديو

كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ

چنانك بيرون اورديم مادر وبدررا از

الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا

بهشت بيرون از ايشان بوشش ايشان

لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ

وي بيند شمارا عورتها ايشان كه اوست بيند شمارا

هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا

اوست وياران او از كجا كه

تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ

نمي بينيد شامرا كه ما بكرديم ما ديوانرا

أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

دوستان مرانانرا كه نمي كروند

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا

وچون بکنید باخوینی کفتند

وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ

وبیافتیم ما بران بدران ما وخدای

أَمَرَنَا بِهَا ط قُلْ إِنَّ اللَّهَ

بفرمود مارا بدان بکو که خدای

لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ط أَتَقُولُونَ

بفرماید بنا خوانی او همی کویید

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

بر خدای آنچ ندانید

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ

بکو بفرمود خداوند من براستی

وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ

وراست دارند رویها، خودرا نزدیک هر

مسجد

24

مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ

نمازي وبخوانيد اورا يكتا كردانيد

لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ

مراورا دين چنانك اغاز كردتان

تَعُودُونَ فَرِيقًا هَدَى

باز آييد كروهي را راه

وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ

وكروهي را درست برايشان كمراهي

إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ

كه ايشان بگرفتند ديوانرا

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

دوستانرا از جز خداي

وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

بندارند كه ايشان راه يافتكانند

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ
اي فرزندان ادم بگيرند ارايش خود
عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا
نزديك هر مزكتي وبخوريد
وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ
وبياشيد وأزحد مكذريد كه اوست
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝ قُلْ
دوست ندارد ازحد كذرندكانرا بكو
مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
كه حرام كرد ارايش خود خداي
الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ
انكه بيرون آورد مربندكانرا وخوشيها
مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ
روزي بكو اخرت

ع

لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَوٰةِ

مرانانک کرویدند در زندکانی

الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ط

اینجهان یکتا روز قیامت

كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ

انست همچنین بدیده کردیم اینها

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ قُلْ إِنَّمَا

مر کروهی راکه بدانید بکو هر اینه

حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ

حرام کرد خداوند من ناخوشیها

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ج

انچ بیداست ازان وآنچ بنهانست

وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ

وکناه وستم کردن بنا حق

وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ

وانکه انباز آرند بخدای آنچ فرو

يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ

فرستاد بدان حجتی وانکه

تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا

بکویند بر خدای آنچ نه

تَعْلَمُونَ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ

دانند ومرهر کروهی را

أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

زمانیست بیامد اجل شان

لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً

وبلهند زمانی

وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝ يَا بَنِي

ونه پیش روند ای فرزندان

آدم

26

آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ

ادم هر اينه بيايد بشما پيغامبران

مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ

ز شما مى برخوانند برشما

آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ

آيتهاء من بس هركه بپرهيزد وخوب كند

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

بس نيست ترس بر ايشان ونه ايشان

يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا

اندوه خورند وانانك دروغ دارند

بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

بايايتها وبزرك منشي ازان

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

ايشانند ياران اتش ايشان

فِيهَا خَالِدُونَ فَمَنْ أَظْلَمُ

درآن جاویدان پس کیست ستمکارتر

مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

ازانکه بساخت بر خدای

كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ط

دروغ یا دروغ دارد آیتها او

أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ

ایشانند بیابد برایشان بهره ایشان

مِّنَ الْكِتَابِ ط حَتَّىٰ إِذَا

از کتاب تا چون

جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ لا

بیامد شان را پیغامبران ما تا بستانند شان را

قَالُوا أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ

گفتند کجاست هستید شما میخواندید

من دون

الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ

رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ

أَمِينٌ ۝ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ

جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ

عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَ

كُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ

خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ

نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً

فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ

تُفْلِحُونَ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ

اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ

يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا

تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٥

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ

رِجْسٌ

رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ط

اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ

سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ

مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ط

فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ

مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ۝ فَاَنْجَيْنٰهُ

وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا

وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝

وَإِلَىٰ ثَمُوْدَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ط

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ط

قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ

رَبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ

ع

لَكُمْ

لَكُمْ آيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ
فِيْ أَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا
بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ۝ وَاذْكُرُوْا اِذْ
جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ
عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ
تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ فَتَوَلَّىٰ
عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ
أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَ
نَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ
النَّاصِحِينَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قَالَ
لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ

الْعَالَمِيْنَ ۝ اَئِنَّكُمْ لَتَاْ

تُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ

دُوْنِ النِّسَآءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ

مُّسْرِفُوْنَ ۝ وَمَا كَانَ جَوَابُ

قَوْمِهٖ اِلَّآ اَنْ قَالُوْآ اَخْرِ

جُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ

اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُوْنَ ۝ فَا

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِيْنَ ۝ وَ

اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۭ فَا

نْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُجْرِمِيْنَ ۝ وَاِلٰى مَدْيَنَ ع

اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۭ قَالَ يَاقَوْمِ

اعْبُدُوْا

اُعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ

اِلٰهٍ غَيْرُهُ ؕ قَدْ جَآءَتْكُمْ

بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا

الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا

النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا

فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ؕ

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

مُّؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ

صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُد

وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا

عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ

قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝

وَإِنْ كَانَ

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ

آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ

وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَا

صْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ

بَيْنَنَا ط وَهُوَ خَيْرُ ا

لْحَاكِمِينَ ٥٥٥

